

mohou spíše zapamatovati než označení slovní »Jita« — »Tiki« vzhledem ke dvouslabičnosti obého označení o čtyřech písmenách, v němž prvá slabika je měkká, svádí k záměně. Při zaměnitelnosti a příznačnosti rozhoduje tu nazírání průměrných zákazníků s prostřední schopností pozorovací, u šumének pak i nazírání dětí, jakožto největších odběratelů tohoto druhu zboží.

Obal šumének žalovaným vyráběných, t. zv. skládačky, nelze označiti za příznačný pro výrobky žalovaného, jak soud odvolací srovnáním tohoto zboží se přesvědčil, protože šuměnky žalovaného teprve při rozbalování dají rozpoznati, že nejsou v pouhém papírovém obalu a že obal jest uzpůsoben do skládaček tvořících tak malé krabičky, které však podle názoru odvolacího soudu dětem ke hraní se ani nehodí.

Proto bude na prvním soudu, aby se řídil těmito úvahami, aby podle § 182 c. ř. s. působil k náležitému vysvětlení a probrání věci v otázce zaměnitelnosti a příznačnosti a aby zařídil případné provedení dalších důkazů zejména i důkazem znalci, ukáže-li se toho potřeba a aby působil k úpravě žalobní žádosti (srv. zejména rozh. č. 12161 Sb. n. s. civ.).

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu žalované strany rozhodnutím ze dne 27. V. 1943, R I 162/42 z tohoto důvodu:

Žalující straně jde o zákaz výroby a prodeje tvrdých šumének obdélníkovitého tvaru a nejde jí o otázku vybavení těchto šumének.

Prvý soud zamítl žalobu proto, že ačkoliv zaměnitelnost je dána, není tu příznačnosti podle § 11, odst. 3 zák. o nek. soutěži, ježto i jiné firmy vyráběly a do obchodu dávaly šuměnky po-

dobného tvaru. Soud odvolací však neshledal nedostatek příznačnosti v tom, že i jiné firmy vyrábějí a do obchodu dávají šuměnky hranolkovitého tvaru s obdélníkovitými stěnami a zrušil rozsudek prvé stolice maje za to, že příznačnost určují tu i rozměry hranolku a že je proto třeba upravití resp. vymeziti rozměry obdélníků v rozsudkovém výroku po případné úpravě žalobní žádosti (§ 182 c. ř. s.); dovolává se tu rozhodnutí č. 12.161 Sb. n. s. o neurčitosti žalobní žádosti.

Avšak toto rozhodnutí se nehodí na řešený případ. Otázka úpravy žalobní žádosti by přicházela v úvahu tehdy, kdyby ve sporu nebyla bývala vyloučena otázka výpravy (vybavení) šumének. Žalobkyni jde pouze o formu obdélníkové-hranolkovitou, tedy o zcela pravidelný útvar, bez ohledu na způsob vypravení šumének. A tu jest přisvědčiti stěžovateli, že takový tvar geometrický nemůže sám o sobě státi se příznačným pro nějaký výrobek podle § 113 z. p. n. s. Takový geometrický tvar jest majetkem všeobecným a může nabýti příznačnosti pro nějaký výrobek jen v souvislosti s jeho výpravou, tak aby představovala toto výrobku právě v tom vypravení se stala příznačnou. Tím ale, že žalobkyně otázku vybavení šumének ze sporu vyloučila, nemůže se dovolávati příznačnosti jen pro pouhý, nikterak sám o sobě nějak příznačný geometrický tvar (č. 16379 Sb. n. s.).

Tím padá však otázka dalšího přednesu stran podle § 182 c. ř. s., jakož i otázka úpravy žalobní žádosti a odvolací soud vyřídí proto nyní odvolání obou stran nehledě k důvodu, který ho vedl ke zrušení rozsudku.

Literatura.

Stoklasa-Veselý, *Omezení dividend a dávka z dividend*, 1943, str. 96. Brož. K 30.—

Oba autoři jako úředníci ministerstva práce a hospodářství spolupracovali na vl. nařízeních ze dne 22. dubna 1942, č. 141 Sb. a ze dne 1. března 1943, č. 78 Sb., o rozdělování zisku v některých kapitálových společnostech a o změně jejich společenského kapitálu. Komentář je dílem, které vskutku tent nařízení

vhodně doplňuje a jasně vysvětluje. U složitějších ustanovení umožňují příklady i těm, kdo složitou materií obchodních společností neovládají, aby se rychle a správně orientovali. Pro praxi jsou zvláště důležitá na př. úřední znění různých akcí, kuponů, talonů a nakolkovacích doložek v jazyku německém a českém, dále všeobecné výklady různých závazných pojmů (kapitálové společnosti, pravé rezervy a j.), konečně vzorce

žádostí atd. a zvláště přehledné tabulky o výpočtu dividend a dávek. VI. nař. č. 141/42 Sb. je zásadního významu proto, poněvadž uplatňuje a provádí zásadu bilanční pravdy, k níž se dosud v takové míře nepřihlíželo. Nařízení přispívá také k ujasnění různých pojmů práva společnosti. Zůstane proto komentář Stoklasův a Veselého důležitým doplňkem každé právnické knihovny.

Kžk.

Z právní praxe.

Plenární rozhodnutí nejvyššího soudu o ocenění předmětu sporu.

Věstník ministerstva spravedlnosti ze dne 15. května 1943 uveřejnil toto plenární rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 12. prosince 1942, Pres. 1059/41:

»Ve sporech, v nichž předmět sporu nezáleží v peněžitém plnění, jsou opravné stolice v otázce přípustnosti opravného prostředku s hlediska, zda nejde o věc nepatrnou, vázány oceněním předmětu sporu, k němuž došlo pravoplatně v řízení před první stolicí.«

Obsáhlé důvody tohoto plenárního rozhodnutí jsou otištěny v úřední Sbírce nejv. soudu č. 18.409.

Veřejný zájem při zbavení svéprávnosti.

V rozhodnutí R I 147 - 149/43 prohlásil Nejvyšší soud: »Jen to třeba ještě dodat, že není nikterak podmínkou, aby někdo mohl být zbaven svéprávnosti, aby tohoto opatření vyžadoval veřejný zájem. Naopak účelem řízení o zbavení svéprávnosti je v daném případě jen zájem stěžovatelův, neboť takto se dostává pod zvláštní ochranu zákona ve smyslu § 21 ob. obč. zák. a té se mu má podle §§ 1, 2 řádu o zbavení svéprávnosti dostati bez ohledu, zda je to ve veřejném zájmu čili nic. Ten při rozhodnutí o tom, zda někdo může být zbaven svéprávnosti, nepřichází vůbec v úvahu.«

Myslím, že toto tvrzení jest poněkud ukvapené. Dosud se mělo za to,

že v řízení o zbavení svéprávnosti rozhoduje také veřejný zájem. Zákon sám praví v § 26, odst. 2 řádu o zb. sv.: »Aby byl někdo zbaven svéprávnosti pro duševní chorobu nebo slabomyslnost, pro pijáctví nebo zneužívání nervových jedů, může kromě toho, vyžaduje-li toho veřejný zájem, a zejména, je-li tu zřejmé nebezpečení, že chorý by mohl jiné ohrožovati, navrhnouti státní zástupce atd.«

Dále cituji Sternbergův komentář k řádu o zbav. svépr. u § 1, str. 42: »Schliesslich und endlich hat doch die Entmündigung nicht bloss den Zweck, dafür Sorge zu tragen, dass die privaten Interessen des Einzelnen richtig und genau gewahrt werden, sondern in der Entmündigung liegt — und daran darf man nie vergessen — auch eine Massnahme im allgemeinen öffentlichen Interesse.« Tamtéž u § 64 řádu, str. 203: »In diesem Falle wird eben doch der Staat die Kosten zu tragen haben, weil in letzter Linie es sich bei jeder Entmündigung um die Wahrung öffentlicher Interessen handelt.«

Známo jest také, že detenčního řízení se může podle § 18 řádu o zbav. svépr. zúčastniti zdravotní orgán zemského politického úřadu, což se vykládá tak, že má chrániti veřejný zájem na zadržení osob skutečně chorých na duchu a potřebujících ošetřování v ústavu.

Veřejný zájem převažuje zejména u kverulantů, kteří jinak své záležitosti obstarávají dobře a v životě ro-